

andre Omraader, og derfor synes jeg, det er mærkeligt, at han i Dag vil affeje Landsbylærerne paa den Maade. Det ærede Medlem siger, at Skolen er ikke til for deres Skyld. Det skal jeg være den sidste til at benægte. Skolen er til for Befolkningens og for Børnenes Skyld. Men vil man i det hele spørge Lærerne, forekommer det mig, det er rimeligst at spørge dem, Sagen berører, i Stedet for at gaa til Købstadlærerne og spørge dem, for hvem Tilsynet ikke vil faa nogen Betydning.

Saa bliver der sagt om Sogneraadene eller Sogneraadforeningerne, at det er meget naturligt, at de svare, som de have gjort, for de se kun paa den økonomiske Side af Sagen. Det er aldeles forkert, og det ærede Medlem maa ikke kende det Forhold, hvorunder denne Sogneraadforening har svaret, for den svarede, den Gang den vidste, hvorledes Konsulenten var fremstillet i Ministerens Forslag, og Meningen med, hvad den forlangte, var ikke at spare noget under nogen som helst Form, men kun at give Udtryk for, hvorledes man tænkte sig, at den Konsulent, der var foreslaaet af Ministeren, egentlig skulde virke, saa det Argument, det ærede Medlem fremførte, synes jeg aldeles ikke passer. For Resten vil jeg sige, at det er mærkeligt, at det ærede Medlem udtaler sig saaledes om Sogneraadforeningerne, for nu have vi dog Sogneraad, der ere valgte af den almindelige Valgret, og saa kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem har saa stor Mistillid til dem, at han kun kan tænke sig, at de tage Hensyn til Pengepungen, og lader dem være fuldstændig ligegyldige for, hvad der er godt for Skolen eller fremmende for Undervisningen. „De tage kun økonomiske Hensyn!“ Det tror jeg aldeles ikke, Sogneraadene have gjort, og den Udvikling, der er foregaaet med Skolevæsenet i de sidste Aar, giver ikke det ærede Medlem Ret til at udtale noget saadant.

Jeg vil blot tilføje en Bemærkning endnu. Der blev sagt af det ærede Medlem: Vi have da Ret til at føre Kontrol. Jeg vil spørge: Hvem er „vi“? Det er vel dog til syvende og sidst Befolkningen. Jeg mener, Befolkningen har Ret til at føre Kontrol, men der er ingen som helst anden, der har Ret dertil. Man kan ganske vist opstille Staten som den tredie Faktor og sige som saa: Staten maa i alle Tilfælde have fuldt Indseende med Skolens Virksomhed. Det kan man sige,

men Udviklingen skulde dog gaa den Vej, at ligesom vi nu ere i Færd med at lægge de kirkelige Forhold mere og mere i Menighedens Hænder, skulde man mere og mere lægge Styret og Retten til at bestemme, hvorledes Skolens Forhold og Anliggender skulde være, over til de skole-søgende Børns Forældre, over til den almindelige Befolkning, og det forbavser mig, at det ærede Medlem vil sige: Nej, det er ikke Meningen, vi — det vil vel sige: Staten — maa dog til syvende og sidst kontrolere Skolerne. Den almindelige Valgret er jo gennemført og bliver ifølge dette Lovforslag gennemført for Skolens Vedkommende, men det har det ærede Medlem maaske ikke saa megen Lyst til skal ske, ser det ud til, i alle Tilfælde faar man Indtryk af, at det ærede Medlem ikke er sikker paa, at den fuldt ud vil makke ret.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) spurgte mig om en Sag, der har været berørt under Finanslovbehandlingen, nemlig Spørgsmaalet om Ansættelse af Lærere, som staa udenfor Folkekirken, i Folkeskolens Tjeneste. Jeg kan kort besvare det ærede Medlems Forespørgsel ved at sige, at der er tilsendt Udvalget om Skoletilsynsloven et Forslag i saa Henseende, som jeg haaber, Udvalget vil give Fremme til tredie Behandling.

Jeg tror, at det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) og det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) svæve i en Vildfarelse med Hensyn til Kirkesangerbestemmelserne i Lovforslagets § 39. De have begge den Opfattelse, at der skal være en Lærer til Kirkesangerbestillingen. Det er imidlertid ikke nødvendigt. Kommunalbestyrelsen kan frit vælge, om den vil have Læreren eller en anden, og derfor kan man ikke sige, at man skal vælge en daarlig Lærer for at faa en god Kirkesanger.

Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) spurgte mig, hvordan man skulde forstaa Lovforslagets Udtryk om Biskoppens Besøg. Dette Spørgsmaal er besvaret under 1ste Behandling, men hvis man gerne vil høre Svaret en Gang til, lyder det saaledes, at der er ingen Pligt hverken for Lærere eller Elever til at give Møde ved et saadant Besøg.

Endelig maa jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Køben-